

ΘΡΑΚΗ

— — —

"Οτι ἡ ὁράσις τῶν Βουλγαρικῶν κοιμιτῶν ἐπεξετάθη καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν προθύρων τῆς Κωνσταντινου. Ἰσως, μαρτυροῦσι καὶ τὰ ἀκόλουθα δύο σοβαρὰ γεγονότα.

Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος Βούλγαροι κοιμιτῆδες μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον Τσαουσλί τῆς περιφέρειας Σουλιθρίας ἀπεπειράθησαν νὰ ληστεύσωσι πλούσιον Ἰταλὸν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, ἀπέτυχον ὅμως τοῦ σκοποῦ των χάρις εἰς τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ἅτινα τῇ ὑποδείξει χωρικοῦ τινος ἐγκαίρως ἔλαβεν οὗτος. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἀπόπειραι αὐτῶν ἐπανελαμβάνοντο, φοβηθεὶς οὗτος ἐζήτησε τὴν προστασίαν τοῦ Καϊμακάμη, ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποσχεθῇ αὐτῷ πλήρη ἀσφάλειαν.

Ἐνεκα τούτου ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ χωρίον του. Ἡ ἀπίστασις ὅμως ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου εἰς τὸν πλησιέστερον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἦτο ἀρκετὴ ὥστε νὰ μὴ δύναται ἄνευ κινδύνου νὰ μεταβῇ εἰς αὐτόν. Ὅθεν ἐδέησε νὰ μεταβῇ ἔως ἐκεῖ ὑπὸ συνοδείαν ἱαπτιέδων χωρικοῦ χωρίου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Καϊμακάμη.

Βουλγαρικὴ συμμορία ἐξ 8 ἀποτελουμένη ἀτόμων εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς Σουλιθρίας ἀπέχον βουλγαρόφωνον μὲν, ἀλλ' ἑλληνικὸν χωρίον Κούρφαλι, μεσकुни, νὰ ἀπαγάγῃ καὶ ληστεύσῃ τὸν ὁμογενῆ γαιοκτήμονα κ. Βασκογλου. Μὴ εὐροῦσα ὅμως αὐτόν εἰς τὴν οἰκίαν του, μετέβη πρὸς καταδύωξιν τοῦ υἱοῦ του, εὐρισκομένου εἰς τὰ κτήματά του. Ἀλλὰ καὶ οὗτος κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τῶν χειρῶν τῆς κακούργου συμμορίας ἐγκαίρως εἰδοποιηθεὶς.

Ἀμφοτέρω τὰ πρότερα ταῦτα γεγονότα μαρτυροῦσι τὴν ὁράσιν τῶν Βουλγαρικῶν κοιμιτῶν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πρόθυρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω χωρία, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, δὲν ἀπέχουσιν εἰρηὶ 5-6 ὥρας μόνον. Ἐκ τῶν γεγονότων δὲ τούτων λαβοῦν ἀφορμὴν ἔμαθον, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ὁμογενῆ χωρία καὶ τὰ τούτοις συνεχόμενα, τινὰ τῶν ὁπίων εἰσὶ Βουλγαρόφωνα, πρὸ πολλοῦ μαστίζονται ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν κοιμιτῶν καὶ τῆς ἑξαρχικῆς προπαγάνδας.

Ὅτι κακὰ πάλιν οἱ Βούλγαροι βυσοδομοῦσιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, αἵτινες κατεκλύσθησαν ὑπὸ κομιτατζήδων, εἰς εἰρηνικοὺς συνταγματικοὺς πολίτας μετημφισμένων, γίνεται ὁσημέραι καταφανεστέρον.

Περὶ τῆς ἐν Θράκῃ ἰδίᾳ καταστάσεως, ἥτις ἀτυχῶς δὲν ἐπισύρει ἐπαρκῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἐθνικῶν ἀρχῶν, ἔχω ὑπ' ὄψιν ἔκθεσιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀποσπῶ ἐνταῦθα τὰς ἐπομένους χαρακτηριστικὰς περικοπὰς: «Ἐστὼ γνωστὸν ὅτι οἱ Βούλγαροι μίαν προσωρινὴν καὶ κατὰ τόπους ἀνακωχὴν τῆς διαπράξεως ἐγκληματικῶν ἄθλων ἐν τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος ἔκαμον καὶ ὅτι ἐπωφελοῦμενοι ἤδη ἐκ τοῖς ἐν π ἐλευθερίας εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται ἀκωλύτως καὶ εἰς τὰ τέως ἀπρόσιτα δι' αὐτοτούς μέρη. Οὕτω δὲ διαφόρους δὲ τὰς ἐλπίδας ὡφελεῖας καρποῦνται. Θετικῶς πληροφοροῦμαι ὅτι τὸ ἀνταρτικὸν Βουλγαρικὸν σῶμα τῆς ἐπαρχίας Αἴνου (ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὁποίου Γεώργιος Σερεμέτης ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος προσελθὼν εἰς τὰς ἐν Δεδέ—'Αγάτς ἀρχὰς παρεδόθη) ἐμφωλεύει εἰς τὰ πέρα τῆς πόλεως Αἴνου· ὁμοίως δὲ εἰς τὰ πέρα τῆς κωμοπόλεως Γραβούνας τὸ τὰ χωρία Κεσάνης τρομοκρατῆσαν ἕτερον Βουλγαρικὸν σῶμα ἐνδiciaitᾶται. Ταῦτα, συνδυαζόμενα μὲ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ 40' Ἐκκλησιῶν ἐπιτελούμενα (φόνους καὶ ἀπαγωγὰς εὐπορούντων ὁμογε κτλ.) πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐπιμονὴν τῶν αἰρώων ἐκ τῶν πέρα τῆς Ἑβρου ποταμοῦ κατερχομένων εἰς τὰ μέρη ταῦτα Βουλγάρων ποιμένων, ἵνα καὶ